

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1638/98

af 20. juli 1998

om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I februar 1997 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse om oliven- og olivenoliesektoren, hvori den konkluderede, at der er behov for en reform af den nuværende markedsordning for fedtstoffer; denne meddelelse og de deri beskrevne reformmuligheder er blevet drøftet i Fællesskabets institutioner; der er opnået enighed om, at en reform er nødvendig; for at det kan fastslås, hvilken fremgangsmåde der er den bedste, kræves der dog mere pålidelige oplysninger, navnlig om antallet af oliventræer i Fællesskabet, om olivenarealerne og om udbytteerne; under hensyntagen til den tid, det vil tage at indsamle og analysere disse data, har Kommissionen forpligtet sig til at fremlægge et reformforslag i år 2000 med det sigte, at det kan gennemføres for produktionsåret 2001/2002;

(2) erfaringerne har vist, at der på kort sigt er behov for nogle justeringer af den nuværende fælles markedsordning for at fjerne nogle af vanskelighederne for de erhvervsdrivende i sektoren, for at forbedre kontrollen i de nationale administrationer og for at sikre en bedre beskyttelse af fællesskabsbudgettet; det bør fastlægges, hvilke justeringer af den nuværende fælles markedsordning der er behov for, ligesom der i den forbindelse bør fastsættes relevante priser og beløb for produktionsårene 1998/1999-2000/2001;

(3) efter artikel 5 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles

markedsordning for fedtstoffer ⁽⁴⁾ skal der ydes en fast produktionsstøtte til de producenter, hvis gennemsnitsproduktion ikke overstiger 500 kg; denne foranstaltning havde navnlig til formål at mindske de administrative byrder i forbindelse med kontrollen af støtteren; de ændringer, der er sket i produktionsstøtteordningen, og særlig forøgelsen af den del af ordningens udgifter, der går til støtte til mindre producenter, og forhøjelsen af støttebeløbet, har imidlertid gjort, at den dobbelte producentstøtteordning er blevet en kilde til svig; de bestemmelser, der specifikt vedrører støtte til mindre producenter, bør derfor ophæves;

(4) mekanismen til stabilisering af produktionsstøtten er i øjeblikket baseret på en maksimal garantimængde for hele Fællesskabet; denne maksimale garantimængde bør forhøjes for at tage hensyn til produktionsudviklingen;

(5) for at tilskynde til, at de enkelte medlemsstaters produktion bliver af en rimelig størrelse, bør den maksimale garantimængde fordeles mellem producentmedlemsstaterne i form af nationale garantimængder; denne fordeling bør hovedsagelig baseres på produktionen i en repræsentativ periode, idet det bedste og det dårligste produktionsår lades ude af betragtning; der bør dog tages hensyn til situationen i denne sektor i de forskellige medlemsstater, herunder den særlige fordeling af den støtte, der tidligere blev ydet mindre producenter, og de spanske og portugisiske olivenlundes produktionspotentiale;

(6) hvis en medlemsstats faktiske produktion er mindre end dens nationale maksimale garantimængde, kan en del af differencen lægges til samme medlemsstats nationale maksimale garantimængde det følgende produktionsår for at afbøde virkningerne af udsving i produktionen; resten af differencen kan udligne overskridelserne af de øvrige medlemsstaters nationale maksimale garantimængder for at opretholde en vis solidaritet mellem producenterne i Fællesskabet;

(7) produktionsstøtten ydes til olivendyrkerne; disse modtager hele denne støtte, jf. dog de forskellige nedsættelser eller nedslag, som er fastlagt i fællesskabslovgivningen;

⁽¹⁾ EFT C 136 af 1. 5. 1998, s. 20.

⁽²⁾ EFT C 210 af 6. 7. 1998.

⁽³⁾ EFT C 235 af 27. 7. 1998.

⁽⁴⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66, specialudgave 1965-1966, s. 193. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96 (EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11).

- (8) hvis det er nødvendigt, at der ydes støtte til spiseoliven, skal medlemsstaterne kunne bruge en del af de midler, der er tildelt olivenolieproduktionsstøtten hertil;
- (9) forbrugsstøtten kan ikke øges uden risiko for svig, og den er ikke særlig effektiv med den størrelse, den har nu; den er tidligere blevet skåret stærkt ned uden negative virkninger for forbruget af olivenolie i Fællesskabet; hvis den ophæves, bliver det muligt at skærpe kontrollen med produktionsstøtteordningen, navnlig den kontrol, som foretages af de kontrolkontorer, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾; Rådets forordning (EØF) nr. 3089/78 af 19. december 1978 om fastsættelse af almindelige bestemmelser vedrørende støtte til forbruget af olivenolie⁽²⁾ bør derfor ophæves;
- (10) bestemmelserne vedrørende fremme af forbruget af olivenolie og spiseoliven i medlemsstaterne og tredjelande bør opretholdes, præciseres og styrkes; sådanne foranstaltninger skal tjene til at skabe større markedslige vægt, og udgifterne til dem bør derfor betragtes som en intervention i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽³⁾; bestemmelserne indebærer visse tekniske justeringer af Rådets forordning (EØF) nr. 1970/80 af 22. juli 1980 om almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende foranstaltninger til fremme af forbruget af olivenolie i Fællesskabet⁽⁴⁾; sidstnævnte forordning bør ophæves, og dens bestemmelser bør med de fornødne ændringer indarbejdes i forordning nr. 136/66/EØF;
- (11) ordningen med offentligt interventionsopkøb udgør et produktionsincitament, der risikerer at destabilisere markedet; interventionsopkøb bør derfor afskaffes, og henvisningerne til interventionsprisen bør udgå eller udskiftes;
- (12) for at nå målet at regulere udbuddet af olivenolie i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser bør der
- findes en ordning med støtte til private oplagingskontrakter, og der bør i denne forbindelse først og fremmest indgås kontrakter med producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, der er anerkendt efter Rådets forordning (EF) nr. 952/97 af 20. maj 1997 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne⁽⁵⁾;
- (13) i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF henvises der i definitionen af kategorierne af jomfruolie til en organoleptisk bedømmelse, hvis værdi afhænger af en særlig metode; de sensoriske analysemetoder er for nylig blevet forbedret, idet der dog i sagens natur fortsat er en risiko for en vis subjektivitet; den pågældende definition bør ændres, så der i fornødent omfang kan henvises til de mest effektive analysemetoder;
- (14) for at få bedre kendskab til og bedre kontrol med olivenolieproduktionen hos den enkelte producent må der i produktionsårene 1998/1999-2000/2001 for at tage hensyn til de indhøstede erfaringer for så vidt angår fortegnelsen over olivendyrkningsarealer bygges på den metode, der anvendes for andre kulturer som led i det integrerede system for forvaltning og kontrol; det er derfor nødvendigt, at Kommissionen fastlægger, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og hvilke bestemmelser og kriterier der skal opfyldes for at fremme etableringen af et geografisk informationssystem; forordning (EØF) nr. 154/75⁽⁶⁾ og forordning (EØF) nr. 2261/84⁽⁷⁾ bør derfor fraviges;
- (15) de påtænkte løsningsmuligheder for reformen kan tilskynde producenterne til at anlægge nye olivenlunde; sådanne nye olivenlunde kan bringe den fremtidige ligevægt på et marked, hvor der i forvejen er et overskud, i alvorlig fare; for at undgå denne risiko bør det allerede nu fastsættes, at nye olivenlunde vil være udelukket fra enhver fremtidig støtteordning, medmindre de er led i et program godkendt af Kommissionen; da der går nogen tid, fra Kommissionen har fremlagt sit forslag, til det vedtages, er det

⁽¹⁾ EFT L 208 af 3. 8. 1984, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2599/97 (EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 369 af 29. 12. 1978, s. 12. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1582/96 (EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 13).

⁽³⁾ EFT L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 192 af 26. 7. 1980, s. 5. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1651/86 (EFT L 145 af 30. 5. 1986, s. 10).

⁽⁵⁾ EFT L 142 af 2. 6. 1997, s. 30.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 154/75 af 21. januar 1975 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenproducerende medlemsstater (EFT L 19 af 24. 1. 1975, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3788/85 (EFT L 367 af 31. 12. 1985, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (EFT L 208 af 3. 8. 1984, s. 3). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 636/95 (EFT L 67 af 25. 3. 1995, s. 1).

nødvendigt også at udelukke plantager, der anlægges fra måneden efter den dato, hvor de erhvervsdrivende bliver gjort bekendt med Kommissionens hensigt i den henseende;

- (16) det er nødvendigt med en reform af olivensektoren, fordi visse af de foranstaltninger, der er fastsat ved forordning nr. 136/66/EØF, ikke vil kunne opretholdes på længere sigt; trods de midlertidige justeringer, der fastsættes ved nærværende forordning, bør de pågældende foranstaltninger ophæves med virkning fra den 1. november 2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning nr. 136/66/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2a, stk. 2, ændres »interventionsprisen« til:

»producentindikativprisen nedsat med produktionsstøtten og et beløb, der tilgodeser markedsudsvingene og udgifterne til transport af olivenolien fra produktionsområderne til forbrugsområderne,«

- 2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Der indføres en producentindikativpris for Fællesskabet.

Denne pris fastsættes i engrosleddet for almindelig jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer udtrykt i oliesyre på 3,3 g pr. 100 g.

2. For produktionsårene 1998/1999-2000/2001 fastsættes den i stk. 1 omhandlede producentindikativpris til 383,77 ECU pr. 100 kg.

3. Medmindre andet vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, begynder produktionsåret for olivenolie den 1. november og slutter den 31. oktober det følgende år.»

- 3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Der indføres en produktionsstøtte for olivenolie. Denne støtte skal medvirke til at give producenterne en rimelig indkomst.

Støtten ydes til olivendyrkere på grundlag af den faktisk producerede mængde olivenolie.

Hele støtten, minus diverse nedsættelser efter fællesskabsbestemmelserne, skal udbetales til olivendyrkerne.

2. For produktionsårene 1998/1999-2000/2001 fastsættes enhedsbeløbet for den i stk. 1 omhandlede produktionsstøtte til 132,25 ECU pr. 100 kg.

3. Den maksimale mængde olivenolie, som den i stk. 1 omhandlede støtte gælder for, er 1 777 261 tons pr. produktionsår. Denne maksimale garantimængde fordeles således mellem medlemsstaterne i form af national garantimængde:

— Spanien	760 027 tons
— Frankrig	3 297 tons
— Grækenland	419 529 tons
— Italien	543 164 tons
— Portugal	51 244 tons

4. Hver medlemsstat kan på vilkår, som Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 38, tildele spiseoliven en del af sin nationale garantimængde og en del af sin olivenolieproduktionsstøtte.

I så fald skal den nationale garantimængde, der lægges til grund ved anvendelsen af stk. 5 og 6, være den i stk. 3 fastsatte mængde med fradrag af en mængde, der svarer til den støtte, der er ydet til spiseoliven.

5. Hvis en medlemsstats faktiske produktion i et produktionsår er mindre end dens nationale garantimængde.

a) fordeles 20 % af differencen mellem de medlemsstater, som i samme produktionsår har overskredet deres nationale garantimængde; fordelingen finder sted i forhold til disse landes nationale garantimængder, og

b) lægges 80% af differencen til den pågældende medlemsstats nationale garantimængde udelukkende for det efterfølgende produktionsår.

De resterende mængder fordeles af Kommissionen efter proceduren i artikel 38.

6. Den i stk. 2 omhandlede enhedsstøtte ydes i hver medlemsstat, hvis faktiske produktion, for hvilken retten til støtten er anerkendt, er mindre end eller lig med den nationale garantimængde, i givet fald forhøjet ifølge stk. 5.

I de øvrige medlemsstater er enhedsstøtten lig med det i stk. 2 omhandlede beløb justeret med en koefficient. Denne koefficient fremkommer ved at dividere den pågældende medlemsstats nationale garantimængde, i givet fald forhøjet ifølge stk. 5, med den faktiske produktion, for hvilken retten til støtten er anerkendt.

7. Med henblik på kontrol af beregningen af, hvor stor en mængde olie der kan ydes støtte for, fastsættes oliven- og olivenolieudbytte for hvert produktionsår efter homogene produktionsområder.

8. Anerkendte producentorganisationer eller anerkendte foreninger af sådanne kan deltage i arbejdet med at beregne den i stk. 5 omhandlede faktiske produktion og fastsætte de i stk. 7 omhandlede udbytter.

9. En procentdel af den produktionsstøtte, der ydes til alle eller en del af producenterne, afsættes til finansiering af regionale foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet og dens miljøvirkninger i de enkelte producentmedlemsstater.

For produktionsårene 1998/1999-2000/2001 fastsættes den i første afsnit nævnte procentdel til 1,4 % af produktionsstøtten til olivenolieproducenterne.

10. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

11. De i stk. 7 omhandlede udbytter og gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38 og, efter omstændighederne, efter proceduren i artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (*).

(*) EFT L 94 af 28. 4. 1970, s. 13, specialudgave 1970 (I), s. 196. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).*

4. Artikel 5a, 7 og 8 udgår.

5. Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Fællesskabet kan direkte eller indirekte gennemføre informationsforanstaltninger og andre foranstaltninger for i medlemsstaterne eller tredjelande at fremme forbruget af olivenolie og af spiseoliven produceret i Fællesskabet.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan omfatte:

- a) udbredelse af den nuværende viden, navnlig om olivenolies ernæringsmæssige egenskaber
- b) markedsundersøgelser med henblik på udvidelse af markedet for olivenolie
- c) reklamekampagner, PR-aktiviteter og forbrugsfremmende foranstaltninger for olivenolie, især

for at understrege dens indholdsmæssige værdi, og for produkter, hvori der indgår olivenolie

- d) forskning, navnlig med henblik på videnskabelig undersøgelse af olivenolies ernæringsmæssige aspekter
- e) undersøgelser til vurdering af resultaterne af de forskellige salgskampagner.

2. Kommissionen meddeler Rådet programmet for de foranstaltninger, den påtænker at iværksætte i løbet af det eller de kommende produktionsår. Ved udarbejdelsen af dette program kan Kommissionen bl.a. rådføre sig med virksomheder, der er specialiseret i markeds- og reklameundersøgelser, samt forskningsinstitutter.

3. Kommissionen træffer beslutning om de i stk. 1 nævnte foranstaltninger efter høring af Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer efter proceduren i artikel 39.

4. Udgifterne til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan finansieres af Fællesskabet med 100 %, og de betragtes som interventioner i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38.*

6) Artikel 11a, stk. 1, affattes således:

»Medlemsstaterne træffer hver for sit vedkommende de fornødne foranstaltninger til at forfølge overtrædelser af den i artikel 5 omhandlede støtteordning. Hvis de fra de kontrolkontorer, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren (*), får underretning om overtrædelser, træffer medlemsstaterne inden for tolv måneder efter underretningen beslutning om de videre skridt.

(*) EFT L 208 af 3. 8. 1984, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2599/97 (EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 17).*

7) Artikel 12 udgår.

8) Artikel 12a affattes således:

»Artikel 12a

Hvis der i fællesskabsområder opstår alvorlige forstyrrelser af markedet, kan der med henblik på at regulere det træffes beslutning efter proceduren i artikel 38 om at bemyndige organisationer, der tilbyder tilstrækkelige garantier, og som er godkendt af medlemsstaterne, til at indgå kontrakter om oplagring af den olivenolie, de afsætter. Blandt de pågældende organisationer bør der gives fortrinnsstilling til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, der er anerkendt efter forordning (EF) nr. 952/97 (*).

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, kan bl.a. udløses, når den konstaterede gennemsnitspris på markedet i en repræsentativ periode er lavere end 95 % af interventionsprisen for produktionsåret 1997/1998.

Det støttebeløb, som tildeles med henblik på opfyldelse af kontrakterne, samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og især mængden, kvaliteten samt oplagringsperiodens længde, fastsættes efter proceduren i artikel 38, således at støtten får en væsentlig indvirkning på markedet. Støtten kan tildeles ved udbud i licitation.

(*) EFT L 142 af 2. 6. 1997, s. 30.*

- 9) Artikel 20, stk. 2, udgår.
- 10) Artikel 20a, stk. 2, sidste afsnit, og stk. 4, udgår.
- 11) Artikel 20d, stk. 1, affattes således:

»1. Der indeholdes en procentdel af den produktionsstøtte, der udbetales til organisationer og foreninger, som er anerkendt efter denne forordning. Indeholdelsen skal bidrage til finansiering af omkostningerne i forbindelse med de i artikel 5, stk. 7, og artikel 20c omhandlede opgaver.

For produktionsårene 1998/1999-2000/2001 fastsættes den i første afsnit omhandlede procentdel af produktionsstøtten til 0,8 %.*

12. Artikel 20d, stk. 3, udgår.
13. Punkt 1 i bilaget affattes således:

»1. Jomfruolie

Olie, som er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer, bl.a. varmebehandling, der ikke medfører nogen ændring af olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie, som er udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller reestificering, eller blandinger med olier af anden art.

Disse olier klassificeres og betegnes således:

a) ekstra jomfruolie:

jomfruolie, hvis syretal udtrykt i oliesyre højst må være 1 g pr. 100 g, og hvis øvrige kendetegn svarer til kendetegnene for denne kategori

b) jomfruolie (udtrykket »fin« kan bruges i produktionsleddet og engrosleddet):

jomfruolie, hvis syretal udtrykt i oliesyre højst må være 2 g pr. 100 g, og hvis øvrige kendetegn svarer til kendetegnene for denne kategori.

c) almindelig jomfruolie:

jomfruolie, hvis syretal udtrykt i oliesyre højst må være 3,3 g pr. 100 g, og hvis øvrige kendetegn svarer til kendetegnene for denne kategori

d) bomolie:

jomfruolie, hvis syretal udtrykt i oliesyre er højere end 3,3 g pr. 100 g, og/eller hvis øvrige kendetegn svarer til kendetegnene for denne kategori.*

Artikel 2

1. Som undtagelse fra forordning (EØF) nr. 154/75 skal arbejdet med fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i produktionsårene 1998/1999-2000/2001 koncentreres om etablering, ajourføring og anvendelse af et integreret geografisk informationssystem (GIS).

GIS etableres på basis af dataene i fortegnelsen over olivendyrkningsarealer. Der hentes yderligere oplysninger til systemet fra dyrkningserklæringerne knyttet til støttestøgningerne. Dataene i GIS stedfæstes geografisk ud fra edb-baserede luftfotografier.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, om oplysningerne i dyrkningserklæringerne stemmer overens med dataene i GIS. Er der ikke overensstemmelse, foretager medlemsstaten en efterprøvning og kontrol på stedet.

Kommissionen fastlægger, hvilke bestemmelser og kriterier der skal gælde for den i første afsnit omhandlede overensstemmelse, og hvor stor en tolerancemargen der kan accepteres. Den fastlægger også de nærmere bestemmelser for og hyppigheden af efterprøvning og kontrol på stedet for hvert af de tre produktionsår 1998/1999-2000/2001.

3. Hvis det ved efterprøvning eller kontrol som omhandlet i stk. 2 viser sig, at oplysningerne i dyrkningserklæringen er ukorrekte, navnlig hvad angår antallet af oliventræer, anvender den pågældende medlemsstat, alt efter omfanget af de fastslåede forskelle, følgende sanktioner:

- nedsættelse af den støtteberettigede mænde olivenolie eller
- udelukkelse af de pågældende oliventræer fra støtteordningen

efter nærmere bestemmelser og kriterier, som Kommissionen fastsætter.

4. Kommissionen fastsætter for produktionsårene 1998/1999-2000/2001 efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og hvilke nærmere bestemmelser, kriterier og hyppighed der skal gælde i overensstemmelse med denne artikel.

5. De i denne artikel fastsatte foranstaltninger anvendes uanset de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2261/84, for så vidt angår dyrkningserklæringerne og disses sammenhæng med støtten.

Artikel 3

1. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en harmonisk overgang fra den ordning, der gælder for produktionsåret 1997/98, til den ordning, der følger af de foranstaltninger, der er indført ved denne forordning.

2. Rådet træffer på baggrund af et forslag, som Kommissionen fremlægger i år 2000, beslutning om den fælles markedsordning for fedtstoffer, således at den fælles markedsordning, der blev oprettet ved forordning nr. 136/66/EØF, kan blive afløst fra den 1. november 2001.

Artikel 4

Supplerende oliventræer og de dertil svarende arealer, der tilplanter efter den 1. maj 1998, eller som ikke er omfattet

af en dyrkningserklæring pr. en endnu ikke fastlagt dato, kan ikke komme ind under støtteordningen for olivenproducenter under den fælles markedsordning for fedtstoffer, der gælder fra den 1. november 2001.

Dog kan:

- supplerende oliventræer som led i omstilling af gamle olivenlunde, eller
- nye olivenlunde

på arealer, der er omfattet af et program, Kommissionen har godkendt, tages i betragtning inden for visse endnu ikke fastlagte grænser. For Grækenland, Frankrig og Portugal er de arealer, der er omfattet af de programmer, Kommissionen skal godkende i tidsrummet indtil den 1. november 2001, henholdsvis 3 500 ha, 3 500 ha og 30 000 ha.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 5

Artikel 5, 11a, 12a, 13 og 20a i forordning nr. 136/66/EØF ophæves med virkning fra den 1. november 2001.

Forordning (EØF) nr. 3089/78 og forordning (EØF) nr. 1970/80 ophæves.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand